

# Bizottsági ülés a Népfrontnál

Kibővített ülést tartott tegnap, csütörtökön a Hazafias Népfront városi bizottsága, dr. Kedvess György elnökletével. Dr. Varga Dezső, a városi pártbizottság titkára ismertette Szeged 1972. évi gazdasági eredményeit és az 1973-as gazdaságpolitikai feladatokat. A KISZ és a népfront városi bizottságának együttműködési megállapodásáról dr. Diós József alelnök beszélt.

A jelenlevők elfogadták a bizottság 1973. évi munkatervét. Továbbra is fontos feladata, hogy a népfront V. kongresszusának állásfoglalását ismertté tegye a lakosság körében. Az áprilisi tanácsválasztások előkészítése, megszervezése is számos teendő ad a népfront városi bizottságának, különösen az alkotmányjogi bizottságnak.

Az elméleti célkitűzések megvalósítása szolgálatában állnak ebben az évben is a különböző bizottságok. A béke és barátság bizottság különböző rendezvényein igyekszik gyors tájékoztatást adni a nemzetközi eseményekről, a szocialista országok népeinek életéről, eredményeiről. A várospolitikai bizottság Szeged fejlesztéséről tájékoztatja majd rendszeresen a lakosságot, a mű-

velődéspolitikai az ismeretszerzésben igyekszik segítséget nyújtani. A nőbizottság saját eszközeivel ezután is hozzá akar járulni a nők második munkaközösség megkönnyítéséhez. Az információ bizottság feladata, hogy

hetenként — a közvélemény hangulatát tükröző — írásos tájékoztatókat készítsen. Az elméleti munkaközösség pedig tudományos igényrel dolgozza a népfrontmozgalmat szegedi és dél-magyarországi történetét.

## Tartósítás sugárkezeléssel

Szerte a világon egymás után adják ki az engedélyeket az új tartósítási eljárás alkalmazására, amely az atomenergia békés felhasználásának körét bővíti tovább. Ennek az új tudományágak és gyakorlati alkalmazásának koordinálásában, fejlesztésében jelentős szerepet tölt be a bécsi székhellyel működő Nemzetközi Atomenergia Ügynökség. Az élelmiszer-tartósítási osztály élén Vas Károly akadémikus, a Központi Élelmiszeripari Kutató Intézet volt

igazgatója irányítja ezt a munkát. Tőle kért tájékoztatást az MTI munkatársa az élelmiszer-besugárzás eddigi eredményeiről és további lehetőségeiről.

Vas Károly akadémikus elmondta, hogy napjainkban már 11 országban 19-féle élelmiszert tartósítanak, fertőtlenítenek az atomenergia segítségével. A szakemberek a radiosugárzás éppen olyan higiéniai jelentőséget tulajdonítanak, mint amilyet a tejnél a pasztörözés betölt. Az élelmiszerek között első helyen áll a burgonya, amely a sugár hatására nem csirázik ki, így még tavasszal is frissen rakározható. A sugárforrások segítségével a rovarkártevők is kipusztíthatók a gabonából, a lisztből, a dióból, aszalt gyümölcsből, a zöldségből és a burgonyából egyaránt.

A módszereket már kidolgozták a kutatók, s a negyedszázados tudományos munka után a nagyüzemi alkalmazás küszöbéhez érkeztek. Gondot okoz azonban, hogy nem tudnak még pontos választ adni a sugárzásos technológia alkalmazásának gazdaságosságára.

Magyarország a kutatásokban és az alkalmazásban egyaránt kiváló eredményeket ért el, így az élvonalhoz tartozik.

Befejezésül elmondotta Vas Károly, hogy véleménye szerint a mennyiséget tekintve, szerte a világon, a burgonya besugárzásának van a legnagyobb jövője, a magyarországi adottságokat tekintve azonban ajánlatos lenne a különböző fűszerek, elsősorban a paprika besugárzása is. A sugárral kezelt fűszerpaprikát Hollandia már megvásárolná, itt ugyanis engedélyezték a fűszerek sugárkezelését. (MTI)

# LENGŐ CSAPÓAJTÓK

Kovács III. József otthagyta munkahelyét, csaknem 20 év után. Nem volt körülményes, mint ahogy sosincs ott botrány, csak úgy gondolta: negyvenöt éves korában még nem kell valakinek befűlladnia a közömbösség óceánjába. Még fiatal, még akarhat valamit, s talán többet is tud tenni másutt — szóval: új légkörre van szüksége.

Sorsa érdekelt, talán azért is, mert volt alkalmam megismerni az otthagytott munkahelyét, az évek óta jót produkáló vállalatot, hallottam őszinte, lényegbevágó vitákat taggyűléseiken, s igazgatójukról is az a véleményem formálódott, hogy erélyes, határozott vezető és egyenes beszédű.

Csaknem ugyanezt fogalmazta meg Kovács is, aki műszaki szakember, s ráadásul még erkölcsi elkötelezettséget is érzett munkahelye iránt, mert a cég tanított, diplomáját neki köszönheti. Minek tulajdonítja hát egy ilyen ember a „légritka” munkahelyi légkört? Amit én kívülről láthatam, más „belülről”? A közvetlen munkatárs így fogalmaz: „Igaz, határozott, céltudatos vezető. De: természetesen veszi, hogy az általa elképzelt, az általa helyesnek tartott dolgok mindenki számára elfogadhatók. Nem veszi számba, hogy munkatársai, beosztottjai emberek, s mint minden embernek, tapasztalataik, elképzeléseik vannak. Sőt: illúzióik, terveik és gondolataik — a munkában is, az életben is. Nem lehet fejükbe tölcézni se elképzeléseket, se eszméket. Csakis megszűrve, végiggondolva képesek elfogadni utasításokat. Nem hiszem, hogy egyedül én lennék ilyen. Esetleg én vagyok az, aki megfogalmazza: gépiesen nem tudok végrehajtani utasításokat, a tudatos tevékenység lehet csak igazán alkotó, s ami engem illet: nem tudok bólogató Jánosok hadába tartozni.”

Akkor is érdekelt, akkor is jellemzőnek tartanám a munkahelyről alkotott véleményem, ha sértett ember mondta volna. De emberünk nem az. Beosztását és fizetését szalagját nézve nem lehetne elégedetlen ember — de úgy érzi: többet tudna nyújtani, s maga magától többet kell várnia.

Miért nem érezte jól magát munkahelyén, az az előbbi szavaiból is kiderült. De miért vetődött fel ilyen élesen a „kell-e nekem egyetértésem minden utasítással, s miért vitatkozzak magányos ordasként?” — nos, ez már kifejtésre váró téma.

Ha egy-egy ellenjavaslat miatt ütközetet kell vívni a főnökkel, ha a javaslattevőt „lesöprik”, mondván: dönteni úgyis én fogok, mert enyém a felelősség, ott a vezetési módszerről is van mit vitatkozni. Igaz, a vezetőké a felelősség, de nagyobb is, mint vélnék. Mert övék a döntés felelőssége, de abban is, hogy ne sikkadjanak el életképes, jó javaslatok, ötletek. Hiszen kialakulhat vita főnök és beosztott között, s ahol megvan ennek a légkör, hagyomány, ott a polémia is lehet előbbrevívó, ötleteket adó, végső kimenetelét tekintve: építő. Ez persze az ideális állapot, nem állítjuk, hogy mindenütt lehet vitatkozni a főnökkel, mint ahogy az is biztos: nem is szükséges, képtelenség is, hogy minden főnöki utasítást bonckés alá vegyenek. De az bizonyos, hogy ahol kialakul a vita lehetőség, ott a főnök ereje, önbizalma megalapozott; aki vitatkozni tud és mert álláspontjáról, az erős. Könnyeb az ellenvéleményt elfojtani, mint meghallgatni, könnyeb elodázni a lezárásra, döntésre váró kérdéseket — de van egy minden felelős ember számára lényeges irányító: az elfogadtatás módszere a meggyőzés legyen,

hogy kialakuljon olyan légkör, ahol érdemes kinyitnia az embernek a száját, mert meghallgatják és mérlegelik javaslatait, ahol ereje van a „kollektív bölcsességnek”. Felesleges azt sugalmaznia egy vezető magatartásának, hogy ő mindenkinél mindent jobban tud. Egyet viszont okvetlenül tudnia kell: úgy kell bánnia az emberekkel, hogy lényegtelen dolgokban senki ne „okoskodjék”, hogy minél keveseb erő pocékolódjék a vitában, surlódásokban.

Mert pocékolódik — erő is, karba vész idő is. Vannak ugyanis kérdések, amelyek valóban egyszemélyi döntést kívánnak, s amelyben naivság lenne, sőt káros is megkötni egy vezető kezét. Hogy a jobb varrónó a szalagon a kényesebb — s nyilván jobban fizető munkát — végezze, mint a gyakorlatlanabb, ezen felesleges akaszkodni a művezetővel, meg azon is, hogy egy kórházban melyik orvos, milyen feladatokat kap osztályvezetőjétől. Természetesen nem értünk egyet azzal, hogy aki „statisztának született”, ne kapjon jelentős „szerepet”, mert nyilvánvalóan a szerepért előbbre kell jutnia mindenkinek, az egyéni hajlamokat meg kell becsülni, sőt: a tehetség kibontakozása mindannyiunk hasznára válik. De ahogy egy színes nem teheti meg, hogy a harmadik felvonás elején a testőr helyett átvegye a király szerepét, úgy más is tartsa képtelenségnek, hogy „próba” és megbízatás nélkül egyszer csak „más” szerepet kezdjen játszani, mint amit a közös munka kíván. Sokan tett és munka helyett „javasolni”, „tanácsolni” és „kiegészíteni” szeretnének, nem egyszer akkor, mikor már a végrehajtás ideje, vagy a munka neheze következik. „A szocialista demokrácia világos fogalom, magában foglalja, mégpedig nem is utolsó helyen azt, hogy rendet és fegyelmet is jelent, nemcsak a vita szabadságát” — summázza Kádár János a Hazafias Népfront Országos Tanácsa február 9-i ülésén. De ahol így fogja fel a közösség, ott nincs is felesleges „beleszóladás”, ott az erő a munkára, a közös ügyek előmozdítására összpontosulhat.

Ne varrjunk mindent a vezetők nyakába! — hallja szinte azonnal az ember a tiltakozást. Nem ez a célunk! De azt minden kommunista vezetőnek, s mindenkinek, aki emberek munkája, sorsa felől dönt, tudnia kell: az alaphangot neki kell megadni. Ha tőle indul az őszinte beszéd, ha lehet vele véleményét cserélni, ha nyíltan feltárja a gondokat és számít munkatársai tapasztalat szülte tanácsaira — nem az „ereje” csökken, sőt: felszabadult őszinteséget várhat munkatársaitól. S az ilyen vezetési módszer mellett az áldozatot, helytállást kívánó feladatok kiosztása sem válik népszerűtlen intézkedéssé, de megvalósul a szocialista demokrácia nemes tartalma a rendben és a fegyelemben.

Kovács III. József otthagyta munkahelyét. Érte sorjázunk ezek a gondolatok? Érte is, meg az ő esete kapcsán másokért is. Mert — hivatkozunk a tudományra — a szociológusok felmerészei azt igazolják, hogy az emberek inkább elviselnek kényelmetlenségeket, rossz adottságú munkakörülményeket, mint áldatlan munkahelyi légkört. Ha nem igyekeznek a vezetők lehetőséget adni tehetségük, munkakedvük kibontakoztatásának, ha nem számítanak alkotó aktivitásukra — elmegy a kedvük.

Ha egy munkahelyen mindig „leng a csapóajtó”, s ha nem is könnyű szívvel, de elmennek régi munkatársak, az mindig figyelmeztető: baj van az emberi kapcsolatokkal. Arra idejében kell odafigyelnünk! SZÓKE MÁRIA

# A tiszaszigeti rekord

## Sikeres esztendőt zárt a Búzakalász Tsz

A tiszaszigeti Búzakalász Tsz tegnap, csütörtökön tartotta zárszámadó közgyűlést, amely a község életében ezúttal is jelentős esemény volt. Nieszner Ferenc, a téesz elnöke jó gazdasági eredményekről számolt be a tagságnak. Hangsúlyozta többek között, hogy előtérbe került a termelés gazdaságosságának vizsgálata, az a folyamat, miszerint a termelés mennyisége mellett az arra ráfordított munkát, befektetést is mérlegelni kell, ha egy közösség jól akar gazdálkodni. A tiszaszigeti gazdák nem panaszkodhatnak az elmúlt esztendőre, hiszen búzából és kukoricából tavaly négyszer annyit takarítottak be, mint 1963—1967 között az évi átlag volt. Ennek eredményeként több gabonát értékesítettek, mint amennyit a már jelzett esztendőben összesen termeltek. Bizonyított tény, hogy az igen magas szarvasmarha- és sertésállományuk számára most már meg tudják termelni a szükséges takarmányt. Hogy idáig jutottak, azt természetesen nagy anyagi ráfordítások előzték meg: talajszintrendezés, belvíz elvárt csatornarendszer kiépítése, öntözőrendszerek hasznosítása.

Most már kamatozott a korábbi esztendőben kiadott befektetés. Búzából hektáronként 32,2 mázsa az átlaguk, árpából 46,3, kukoricából 50,2, lucernából 50, silókukoricából 393, takarmányrépából pedig 842 mázsa. Szántóföldi növénytermesztésük 7 millió 728 ezer forintot eredményezett, ami a tervezett összegnek 167 százaléka. Ilyen eredményt a növénytermesztésben még

nem tudott elérni ez a téesz fennállása óta.

Zöldégettermesztésükben is beszédes számok érvelnek a nagyüzemi gazdálkodás mellett. Ötmillió 832 ezer forint ráfordítás 1 millió 384 ezer forint nyereséget eredményezett. Csupán hajtásos kertészetük maradt el a tervezett szinttől: 4 millió 825 ezer forint árbevétel helyett 3 millió 589 ezer forintot értek el. Ebből azt a következőt vonta le beszámolójában az elnök: ésszerűbben kell gazdálkodniuk a kiadásokkal, hogy eredményességük jobban növekedjék.

Állattenyésztésükben is sikerrel zárták az 1972-es esztendőt annak ellenére, hogy nagy összegeket és nagy munkát vont el a gazdaságtól éveken át az a beruházás, amelyből végül is megszületett, és most már üzemel a Búzakalász Tsz modern, korszerű sertéstelepe. Állattenyésztésük tavaly 1 millió 835 ezer forint nyereséget hozott, ami jelenlegi körülmények mellett igen szép eredmény.

A korábbi nagy összegű beruházásokra felvett hitelek törlesztése még celszerűbb, gazdaságosabb termelésre ösztönzi a Búzakalász Tsz tagságát. Ilyen megszorítással is 13 százalékkal növekedett tavaly ennek a téesznek a tiszta vagyona, amely túlhaladta most a 90 millió forintot. Az egy dolgozóra jutó évi átlagrezszesedés 26 ezer 69 forint.

A tiszaszigeti téesz tagjai jó érzéssel zárhatják tavalyi munkájukat, eredményüket, amelyre biztosan építhetik a következő esztendő nagyobb sikereit.

L. F.

## A téli korzón



Liebmán Béla felvétele

## Az ifjúságunk gondjairól

Tegnap a szakszervezetek szegedi székházában együttes ülést tartott az SZMT kulturális, agitációs és propaganda-, valamint ifjúsági bizottsága. A résztvevők meghallgatták Prágai Györgynek, a szervezési és káderbizottság vezetőjének tájékoztatóját az 1973. január 26-i SZOT és KISZ KB által megtartott ifjúságpolitikai tanácskozásról. A bizottságok tagjai Nagy Lászlóné, az SZMT kulturális, agitációs és propagandabizottsága vezetőjének előterjesztése alapján megvitatták azt, az ifjúságunk körében kezdődő felmérő munkát, melyet a KISZ mb-vel közösen végeznek el. Az ifjúságunk közötti tapasztalatgyűjtő, felmérő munka célja, hogy képet kapjanak a fiatalok munkásságának helyzetéről, körülményeiről, a fiatalok politikai aktivitásáról, közérzetükről, a munkához való viszonyukról. Együtt a vizsgálat alapján meghatározzák a jövő feladatait is.

Ugyancsak megvitatták az ifjúsági klubok működési irányelveit, és az ezzel kapcsolatos feladatokat.